

עמ"ת 23701/06/24 - ח'אלד רחאל (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 23701-06-24 (עציר)
תיק חיצוני: 227953/2024

לפני	כבוד השופט זיו אריאלי
עורך	ח'אלד רחאל (עציר)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה [מ"ת 7538-06-24, כב' השופטת ע' פלד], במסגרתה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו.

2. בקצרה ייאמר כי נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שהייה בישראל שלא כדין. כעולה מכתב האישום, ביום 3.6.24 בשעות הבוקר, נמצא העורר (ונאשם נוסף) על ידי שוטרים בג'סר א-זרקא כשאינן ברשותו אישור כניסה או שהייה בישראל. עם הגשת כתב הוגשה בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. ביום 10.6.24 הסכים הסנגור לקיומן של ראיות לכאורה. הוצע להורות על שחרורו של העורר לשטחי הרשות, בערבות של ערב ישראלי. בית המשפט קמא הורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו, ומכאן הערר.

3. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, נחה דעתי כי דין הערר להידחות.

לא מצאתי כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא. לעניין התשתית הראייתית הרי שהיא אינה מורכבת: כעולה מדו"ח פעולה של השוטר עבד אחמד בתאריך 3.6.24 נמצאו העורר ונאשם נוסף בג'סר א-זרקא. בדיקה העלתה כי אין בידם אישורי שהייה בישראל. העורר נחקר, והודה בחקירתו כי אין בידו אישור כניסה או שהייה כדין. בהודעתו ציין כי שהה בברטעה 8 חודשים, ואז נסע לג'סר א-זרקא באוטובוס, שם שהה שלושה ימים טרם מעצרו.

4. לטעמי, אף לא נפלה שגגה בקביעת בית המשפט קמא לפיה קמות בעניינו שתי עילות מעצר - הן חשש להימלטות מן הדין, והן מסוכנות.

5. לעניין החשש להימלטות מאימת הדין, הרי שעילה זו מתעצמת נוכח המצב הביטחוני השורר במדינה, מאז ה-7.10.23. כידוע, מדינת ישראל נמצאת במצב מלחמה, כוחות משטרה ואכיפה מופנים לביצוע משימות ביטחון דחופות, מעברי הגבול סגורים ומדיניות הכנסת שוהים משטחי הרשות ורצועת עזה לישראל - השתנתה מן הקצה אל

הקצה. היכולת לפקח על תנאי שחרורם של נאשמים בערובה, מקום בו הם משוחררים לשטחי הרשות - אפסית. האפשרות להבטיח הגעה של נאשם משטחי הרשות להמשך משפטו - נמוכה עד מאוד.

6. בהקשר זה ראוי לציין, כפי שנקבע בבש"פ 7751/23 **אבו עואד נ' מדינת ישראל** (26.10.23), כי אין לקבוע כלל קטגורי לפיו דינם של שוהים בלתי חוקיים להיעצר עד תום ההליכים נגדם. ייתכנו בהחלט מצבים בהם תישקל אפשרות שחרורו של שוהה בלתי חוקי לחלופת מעצר, ככל שבכוחה של החלופה המוצעת לאיין או להפחית מאוד את החשש להימלטות. אלא שבדין כי בעת שנבחנת אפשרות זו - השיקול בדבר המצב הביטחוני השורר במדינה, מעיב גם על עילות המעצר ומעצים אותן.

7. ולעניין עילת המעצר שעניינה מסוכנות -אם בימים כתיקונם הייתה עילה זו משנית בחשיבותה בעניינם של שוהים בלתי חוקיים, הרי שבתקופה הנוכחית לא ניתן להתעלם מהפן הביטחוני ומהמסוכנות הכללית הכרוכה בשהייתם של תושבי הרשות בישראל, מבלי שעברו מסננת של בדיקה ביטחונית טרם כניסתם לישראל.

8. אין בידי לקבל את טענת העורר כי נוכח גילו ועברו הנקי - היה באפשרותו להיכנס לישראל, בימים שלפני פרוץ המלחמה, ואף לא היה צפוי להיות מועמד לדין. טענות אלו מתעלמות לחלוטין מכך שמאז ה- 7.10.23 חלו תמורות במדיניות האכיפה, מדיניות מתן ההיתרים, מדיניות ההעמדה לדין ואף במדינית הענישה הנוהגת.

ואם היה ספק בדבר שינוי המגמה, הרי שבא תיקון 38 לחוק הכניסה לישראל והסיר את הספק לגבי כוונת המחוקק, והשינויים ברמת הענישה הצפויים לבוא בעקבות תיקון זה [ס"ח 3207, 8.4.24]. ברי כי אף בנתון זה יש כדי להגביר את החשש להימלטות מאימת הדין.

9. מכל מקום, אני סבור כי במצב המלחמה בה מצויה מדינת ישראל, כמו גם השילוב בין שתי עילות המעצר - ניצב העורר במקום אחר מזה שנקבע בבש"פ 6781/13 **קונדוס נ' מדינת ישראל** (1.11.13).

10. כאמור, לא מצאתי כל שגגה בהחלטת בית המשפט קמא, ומשכך - אני דוחה את הערר. העורר יוותר במעצר עד תום ההליכים נגדו.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' סיוון תשפ"ד, 16 יוני 2024, בהעדר הצדדים.